

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba evropsko primarno in/ali sekundarno pravo, tukaj zlasti Direktivo 2000/78/ES⁽¹⁾, v smislu obsežne prepovedi neupravičene diskriminacije zaradi starosti razlagati tako, da zajema tudi nacionalne določbe o plačah zveznih uradnikov?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je treba to evropsko primarno in/ali sekundarno pravo razlagati tako, da nacionalni predpis, po katerem na višino osnovne plače uradnika ob sklenitvi uradniškega delovnega razmerja odločilno vpliva njegova starost in se v nadaljevanju povečuje zlasti glede na trajanje uradniškega delovnega razmerja, pomeni neposredno ali posredno diskriminacijo zaradi starosti?
3. Če je tudi odgovor na drugo vprašanje pritrdilen, ali razlaga tega evropskega primarnega in/ali sekundarnega prava pomeni, da tak nacionalni predpis, s katerim je zakonodajalec želel nagraditi poklicne izkušnje, ni upravičen?
4. Če je tudi odgovor na tretje vprašanje pritrdilen, ali razlaga evropskega primarnega in/ali sekundarnega prava, dokler ni uveljavljena nediskriminatorna plačna zakonodaja, dopušča drugačno pravno posledico, kot da se diskriminiranim osebam retroaktivno prizna plačilo v skladu z najvišjim plačnim razredom znotraj naziva?

Ali pravna posledica kršitve prepovedi diskriminacije pri tem izhaja iz samega evropskega primarnega in/ali sekundarnega prava, tukaj zlasti iz Direktive 2000/78/ES, oziroma ali gre le za pravico, ki jo zadevne osebe lahko uveljavljajo na podlagi načela prava Unije o odgovornosti držav članic pri nepravilnem prenosu določb evropskega prava?

5. Ali razlaga evropskega primarnega in/ali sekundarnega prava nasprotuje nacionalnemu ukrepu, po katerem je (naknadni) zahtevek za plačilo ali odškodninski zahtevek odvisen od tega, da so ga uradniki uveljavljali pravočasno?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu; UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 79.

Tožba, vložena 27. novembra 2012 – Evropska komisija proti Republiki Poljski

(Zadeva C-544/12)

(2013/C 46/28)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: P. Hetsch, K. Simonsson in J. Hottiaux, agenti)

Tožena stranka: Republika Poljska

Predlogi tožeče stranke

Komisija Sodišču predlaga, naj

- ugotovi, da Republika Poljska s tem, da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2009/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o letaliških pristojbinah⁽¹⁾, ali vsekakor o sprejetju teh predpisov ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz členov 1, 6(2), 7, 8, 9 in 13 te direktive;
- Republiki Poljski v skladu s členom 260(3) PDEU zaradi neizpolnitve obveznosti o obvestilu glede ukrepov o prenosu Direktive 2009/12/ES naloži denarno kazen v višini 75 002,88 EUR na dan od dneva razglasitve sodbe v tej zadevi;
- Republiki Poljski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2009/12/ES naj bi se izteklo 15. marca 2011.

⁽¹⁾ UL L 70, str. 11.

Pritožba, ki jo je Zvezna republika Nemčija vložila 29. novembra 2012 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 19. septembra 2012 v zadevi T-265/08, Zvezna republika Nemčija proti Evropski komisiji

(Zadeva C-549/12 P)

(2013/C 46/29)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Zvezna republika Nemčija (zastopniki: T. Henze, pooblaščenec, U. Karpenstein in C. Johann, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija, Kraljevina Španija, Francoska republika, Kraljevina Nizozemska

Predloga

Pritožnica predlaga:

1. razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 19. septembra 2012 v zadevi Zvezna republika Nemčija, Kraljevina Španija (intervenientka), Francoska republika (intervenientka) in Kraljevina Nizozemska (intervenientka) proti Evropski komisiji, T-265/08, zaradi razglasitve ničnosti

Odločbe Komisije C(2008) 1690 final z dne 30. aprila 2008 o zmanjšanju finančne pomoči iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR), dodeljene za operativni program v deželi Turingiji, ki je v regiji cilja 1 (Nemčija) (1994–1999), v skladu z Odločbo Komisije C (94) 1939/5 z dne 5. avgusta 1994, **in** razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2008) 1690 final z dne 30. aprila 2008 o zmanjšanju finančne pomoči iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR), dodeljene za operativni program v deželi Turingiji, ki je v regiji cilja 1 (Nemčija) (1994–1999);

2. naložitev plačila stroškov Komisiji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Predmet te pritožbe je sodba Splošnega sodišča z dne 19. septembra 2012 v zadevi Nemčija proti Komisiji, s katero je Splošno sodišče zavrnilo ničnostno tožbo Zvezne republike Nemčije zoper odločbo C(2008) 1690 final z dne 30. aprila 2008 o zmanjšanju finančne pomoči iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR), dodeljene za operativni program v deželi Turingiji, ki je v regiji cilja 1 (Nemčija) (1994–1999), v skladu z Odločbo Komisije C (94) 1939/5 z dne 5. avgusta 1994.

Pritožnica svojo pritožbo opira na dva pritožbena razloga.

Prvič, Splošno sodišče naj bi kršilo člen 24(2) Uredbe (EGS) št. 4253/88 ⁽¹⁾, v povezavi s členom 1 Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95 ⁽²⁾ in načelom prenosa pristojnosti (člen 5, drugi odstavek, PEU, člen 7 PDEU, prej člen 5 ES), ker je pravno napačno domnevalo, da so lahko tudi upravne napake nacionalnih organov „nepravilnosti“, zaradi katerih lahko Komisija izvede finančne popravke (prvi del prvega pritožbenega razloga). Tudi če bi upravna napaka načeloma prišla v poštev za finančni popravek, bi bilo izpodbijano sodbo treba razveljaviti, ker je Splošno sodišče pravno napačno domnevalo, da bi tudi kršitev notranjih predpisov in napaka brez učinka za proračun Unije lahko pomenila „nepravilnosti“, zaradi katerih bi bili finančni popravki upravičeni (drugi del prvega pritožbenega razloga).

Drugič, Splošno sodišče naj bi kršilo tudi člen 24(2) Uredbe (EGS) št. 4253/88, v povezavi z načelom prenosa pristojnosti (člen 5, drugi odstavek, PEU, člen 7 PDEU), ker naj bi pravno napačno Komisiji priznalo pristojnost, da izvede ekstrapolirane finančne popravke (prvi del drugega pritožbenega razloga). Tudi če bi pristojnost za ekstrapolacijo načeloma obstajala, naj bi Splošno sodišče način njene izvedbe v tem primeru pravno napačno potrdilo. Po eni strani, glede na del spornih projektov, v vsakem primeru ni ugotovljeno, da je nastala škoda za proračun Unije. Po drugi strani Komisija ne bi smela del zatrjevane napake opredeliti za sistemsko (drugi del drugega pritožbenega razloga).

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 4253/88 z dne 19. decembra 1988 o določbah za izvajanje Uredbe št. 2052/88 glede koordinacije dejavnosti različnih strukturnih skladov med seboj in z dejavnostmi Evropske investicijske banke in drugih obstoječih finančnih instrumentov (UL L 374, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 1, str. 340).

Pritožba, ki jo je El Corte Inglés, SA vložila 6. decembra 2012 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 27. septembra 2012 v zadevi T-39/10, El Corte Inglés, SA proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-578/12 P)

(2013/C 46/30)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: El Corte Inglés, SA (zastopnika: E. Seijo Veiguela, odvetnica, J.L. Rivas Zurdo, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Emilio Pucci International BV

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 27. septembra 2012 v zadevi T-39/10,
- UUNT naloži plačilo stroškov, ki so nastali družbi El Corte Inglés, SA,
- družbi Emilio Pucci International BV naloži plačilo stroškov, ki so nastali družbi El Corte Inglés, SA.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica navaja, da obstaja verjetnost zmede (člen 8(1)(b) Uredbe 207/2009 ⁽¹⁾) med prejšnjima znamkama „EMIDIO TUCCI“ in „E. TUCCI“ in sporno prijavo znamke Skupnosti „PUCCI“, za vse navedene proizvode iz razredov 3, 9, 14, 18, 25 in 28, ker je dokazala, da je vse španske znamke resno in dejansko uporabljala, ker za eno znamko (prijava znamke Skupnosti št. 3679528) ta obveznost ne velja in ker so sporni znaki